

8. ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και είδον άλλον άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξη εις τους κατοικούντας επί της γης, και εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν.» Αποκάλυψη 14/ιδ' 6.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Αποκ. 14/ιδ' 6,7, Ματθ. 24/κδ' 14, Γαλ. 3/γ' 22, Λουκ. 23/κγ' 32-43, Γέν. 22/κβ' 12, Αποκ. 14/ιδ' 8-12.

Ως Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας πιστεύουμε στην βιβλική έννοια της «παρούσας αλήθειας» (Β' Πέτρ. 1/α' 12). Είναι η βασική ιδέα ότι ο Θεός φανερώνει την αλήθεια στην ανθρωπότητα τη στιγμή που χρειάζεται, όπου όλο και περισσότερο φως δίνεται από τον Κύριο. Η πρώτη υπόσχεση του Ευαγγελίου (Γέν. 3/γ' 15), η οποία δόθηκε στο έκπτωτο ζευγάρι, ανέφερε πως η ελπίδα θα ερχόταν μέσα από το σπέρμα της γυναίκας. Η υπόσχεση στον Αβραάμ ότι θα «γείνει έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γης» (Γεν. 18/ιη' 18) είναι μία πληρέστερη αποκάλυψη της υπόσχεσης του ευαγγελίου. Η έλευση του Ιησού όπου, «ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετηθή και να δώσει την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών» (Μάρκ. 10/ι' 45) είναι φυσικά μία μεγαλύτερη αποκάλυψη της αλήθειας του ευαγγελίου.

Σήμερα πιστεύουμε ότι το μήνυμα της τριπλής αγγελίας στην Αποκ. 14/ιδ' 6-12 είναι η «παρούσα αλήθεια» για όσους ζούνε στις έσχατες ημέρες πριν την έλευση του Χριστού, και η εκπλήρωση κάθε ελπίδας μας ως Χριστιανοί.

Αυτήν την εβδομάδα θα εστιάσουμε στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου γιατί περιέχει αλήθειες σημαντικές για να μείνουμε πιστοί στις δοκιμασίες των εσχάτων ημερών.

Κυριακή 20 Μαΐου

Η ΚΑΘΟΛΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 6, Ματθ. 24/κδ' 14, 28/κη' 19. Ποιο είναι το κοινό θέμα των εδαφίων; Πώς αυτά τα εδάφια μας βοηθάνε να καταλάβουμε πόσο σημαντική είναι η μαρτυρία και ο ευαγγελισμός για τον σκοπό μας ως εκκλησία;

.....

.....

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι υπό μία έννοια το μήνυμα του πρώτου αγγέλου είναι η Μεγάλη Αποστολή (Ματθ. 28/κη' 19) που τώρα δίνεται στα πλαίσια των εσχάτων ημερών. Είναι πράγματι «παρούσα αλήθεια».

Προσέξτε ότι και στα τρία εδάφια δίνεται έμφαση για διακήρυξη σε όλο τον κόσμο, «εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν». Με άλλα λόγια, το μήνυμα αυτό είναι καθολικό. Κάθε άνθρωπος πρέπει να το ακούσει.

Διαβάστε Γαλ. 3/γ' 22. Πώς αυτό το εδάφιο μας βοηθάει να καταλάβουμε γιατί πρέπει όλος ο κόσμος να ακούσει το ευαγγέλιο;

.....

.....

Η καθολικότητα της αμαρτίας εξηγεί την καθολικότητα της αποστολής και της κλήσης μας. Όλα τα έθνη, οι φυλές, οι γλώσσες και οι λαοί, παραβίασαν το νόμο του Θεού και είναι «υπό την αμαρτία». Η πτώση του Αδάμ στον Κήπο της Εδέμ επηρέασε όλους τους ανθρώπους – κανένα έθνος, καμία φυλή, κανένας άνθρωπος δεν έχει ανοσία στην αμαρτία. Όλοι αντιμετωπίζουμε τις συνέπειες της αμαρτίας, και δίχως κάποια θεραπεία, όλοι θα αντιμετωπίσουμε την απόλυτη συνέπεια: τον αιώνιο θάνατο.

Η θεραπεία βέβαια έχει δοθεί: η ζωή, ο θάνατος, η ανάσταση και η μεσιτική διακονία του Ιησού, ο Οποίος είναι η μοναδική λύση στο πρόβλημα της αμαρτίας. Όλοι πρέπει να γνωρίσουν την μεγάλη ελπίδα που ο Θεός τους προσφέρει μέσω του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας έχουν διασκορπιστεί σε όλον τον κόσμο προσπαθώντας να φέρουν το μήνυμα του Ιησού σε εκείνους που δεν το έχουν ακούσει ακόμη.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί η διακήρυξη του μηνύματος του ευαγγελίου θα φέρει πνευματικά οφέλη σε εκείνους που το μεταδίδουν; Γιατί η μετάδοση του ευαγγελίου είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους προετοιμασίας για την έλευση του Ιησού;

Δευτέρα 21 Μαΐου

Ο ΛΗΣΤΗΣ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Στην Αποκ. 14/ιδ' 6 το μήνυμα που πρέπει να κηρυχθεί στον κόσμο είναι το αιώνιο ευαγγέλιο. Είναι ένα μήνυμα ελπίδας για τους κατοίκους του κόσμου που δεν προσφέρει καμία ελπίδα.

Διαβάστε Λουκ. 23/κγ' 32-43. Πώς αυτή η ιστορία φανερώνει την σπουδαία ελπίδα του αιώνιου ευαγγελίου για όλους τους αμαρτωλούς;

.....
.....
.....

Αναφερόμενη στον ληστή πάνω στο σταυρό, η Ε. Χουάιτ γράφει ότι, «για να κατασιγάσει τις πεποιθήσεις του βυθίσθηκε όλο και πιο βαθειά στην αμαρτία, μέχρι που συνελήφθηκε, δικάστηκε σαν φονιάς και καταδικάστηκε στο σταυρικό θάνατο.» Ζ.Χ. σ. 721.

Τι συνέβη, ωστόσο; Όσο ήταν κρεμασμένος στο σταυρό, ο ληστής είδε Ποιος ήταν ο Ιησούς και φώναξε, «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία Σου» (Λουκ. 23/κγ' 42).

Ποια ήταν η απάντηση του Ιησού; Μήπως ο Ιησούς αναφέρθηκε σε προηγούμενα λόγια Του: «Εάν μη περισσέυση η δικαιοσύνη σας πλειότερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών» (Ματθ. 5/ε' 20); Μήπως φανέρωσε τις αμαρτίες του ληστή; Όχι. Αντιθέτως, ο Ιησούς στράφηκε σ' αυτόν τον εγκληματία, σ' αυτόν το ληστή με τον ατελή χαρακτήρα που δεν είχε τίποτα να προσφέρει και λίγο πριν Τον καταριόταν (Ματθ. 27/κζ' 44). Ο Ιησούς τον είδε αναγεννημένο, και στην ουσία του είπε: *Σήμερα σου λέω, ότι οι αμαρτίες σου, τα εγκλήματα και τα σφάλματά σου έχουν συγχωρεθεί*, και γι' αυτό «θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω» (Λουκ. 23/κγ' 43).

Αυτό είναι το αιώνιο ευαγγέλιο, το θεμέλιο του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Χωρίς αυτήν την αλήθεια δεν έχουν κανένα νόημα οι διδαχές για το νόμο, το Σάββατο, την κατάσταση των νεκρών. Τι ωφελούν αυτές οι διδασκαλίες εάν το αιώνιο ευαγγέλιο δεν είναι το κέντρο τους;

ΣΚΕΨΗ: Τι ελπίδα μπορείτε να αντλήσετε από αυτήν την ιστορία;

.....
.....
.....
.....

Τρίτη 22 Μαΐου

«ΦΟΒΗΘΗΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΔΟΤΕ ΔΟΞΑΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ»

Αφού πρώτα αναφέρεται στην διακήρυξη του αιώνιου ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο, το μήνυμα του πρώτου αγγέλου επεκτείνεται. Καθώς κηρύττουμε το αιώνιο ευαγγέλιο πρέπει να συμπεριλάβουμε τις αλήθειες που αποτελούν μέρος του μηνύματος του ευαγγελίου γι' αυτήν την εποχή. Με άλλα λόγια, η «παρούσα αλήθεια» των εσχάτων ημερών περιλαμβάνει και την Αποκ. 14/ιδ' 7.

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 7. Τι σημαίνει «φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις Αυτόν»; Πώς μπορούμε να το κάνουμε; Πώς αυτές οι έννοιες ταιριάζουν με το ευαγγέλιο;

.....

.....

Ο φόβος του Θεού και η δόξα σ' Αυτόν δεν είναι έννοιες άσχετες μεταξύ τους. Εάν φοβόμαστε πραγματικά τον Θεό με την Βιβλική έννοια, θα Του δώσουμε και την πρέπουσα δόξα. Το ένα οδηγεί στο άλλο.

Πώς μας βοηθάνε τα παρακάτω εδάφια να καταλάβουμε τι σημαίνει να «φοβάσαι» τον Θεό και πώς αυτό σχετίζεται με την απόδοση δόξας σ' Αυτόν; Γέν. 22/κβ' 12, Έξ. 20/κ' 20, Ιώβ 1/α' 9, Εκκλ. 12/ιβ' 13, Μαθθ. 5/ε' 16.

.....

.....

Στα παραπάνω εδάφια η ιδέα του φόβου του Θεού συνδέεται με την υπακοή, και όταν υπακούμε στον Θεό, όταν πράττουμε το σωστό, δίνουμε δόξα σ' Αυτόν. Συχνά λέγεται ότι ο φόβος Θεού έχει να κάνει με τον σεβασμό και την τιμή στο πρόσωπό Του, ωστόσο, είναι κάτι παραπάνω από αυτό. Ο Λόγος μάς λέει να φοβόμαστε τον Θεό. Είμαστε αμαρτωλοί, υπάρξεις που αξίζουν το θάνατο. Όλοι λίγο πολύ έχουμε συνειδητοποιήσει το κακό των πράξεών μας και ξέρουμε τι είναι αυτό που μας αξίζει να λάβουμε από τον δίκαιο Θεό για τις πράξεις μας. Αυτό είναι φόβος Θεού. Και ο φόβος αυτός μας στρέφει πρώτα στο Σταυρό για συγχώρηση, και έπειτα μας οδηγεί να επικαλεστούμε τη δύναμη του Θεού για να μας καθαρίσει από το κακό, γιατί χωρίς το Σταυρό θα είχαμε χάσει τη ψυχή μας (δείτε Μαθθ. 10/ι' 28).

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι η δική σας εμπειρία όσον αφορά τον φόβο Θεού; Πώς αυτός ο φόβος μπορεί να μας ωφελήσει πνευματικά και να μας βοηθήσει να δούμε πιο σοβαρά την πίστη μας και αυτά που ο Θεός μάς ζητάει;

Τετάρτη 23 Μαΐου

«ΔΙΟΤΙ ΗΛΘΕΝ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ»

Στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου, η ιδέα του φόβου του Θεού και της δόξας σ' Αυτόν συνδέονται με την κρίση (Αποκ. 14/ιδ' 7). Η Αγία Γραφή είναι ξεκάθαρη στο ότι ο Θεός είναι Θεός δικαιοσύνης και κρίσης. Μία μέρα η κρίση και η δικαιοσύνη που ο κόσμος μας τόσο στερείται, θα αποδοθούν. Γι' αυτό και οι άνθρωποι πρέπει να φοβούνται τον Θεό. Και γι' αυτό το αιώνιο ευαγγέλιο περιλαμβάνει την πραγματικότητα της κρίσης. Ποια είναι η σχέση μεταξύ των δύο αυτών στοιχείων; Εφόσον ευαγγέλιο σημαίνει καλή αγγελία, τότε εμείς που είμαστε όλοι αμαρτωλοί και έχουμε παραβεί το νόμο του Θεού, την ημέρα της κρίσης – όπως ο ληστής στον σταυρό – δεν θα αντιμετωπίσουμε την τιμωρία που μας αξίζει για τις αμαρτίες μας και την παράβαση του νόμου.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Κατά πόσο μπορούμε να σταθούμε ενώπιον του Θεού με τις δικές μας αρετές; Ματθ. 12/ιβ' 36, Εκκλ. 12/ιβ' 14, Ρωμ. 2/β' 6, Α' Κορ. 4/δ' 5.

.....
.....

Ο Θεός που γνωρίζει τον αριθμό των τριχών που έχουμε στο κεφάλι μας, πρόκειται να κρίνει τον κόσμο. Αλλά γι' αυτόν ακριβώς το λόγο το αιώνιο ευαγγέλιο είναι η καλή αγγελία. Η κρίση έρχεται, αλλά δεν υπάρχει κατάκριση στους πιστούς ακολούθους του Ιησού που έχουν πλυθεί, αγιαστεί, και δικαιωθεί στο όνομα του Κυρίου Ιησού (δείτε Α' Κορ. 6/ς' 11), επειδή ο Ιησούς Χριστός είναι η δικαιοσύνη μας.

«Ο άνθρωπος δεν μπορεί μόνος του να αντιμετωπίσει αυτές τις κατηγορίες. Με το λερωμένο από την αμαρτία ένδυμα, εξομολογούμενος την ενοχή του, στέκεται ενώπιον του Θεού. Ο Ιησούς όμως, ο Συνήγορός μας, συνηγορεί υπέρ όλων όσων με μετάνοια και πίστη Του εμπιστεύονται την ψυχή τους. Εκλιπαρεί για αυτούς και νικά τον κατήγορό τους με τα ισχυρά επιχειρήματα του Γολγοθά. Η τέλεια υπακοή Του στο νόμο του Θεού, μέχρι και τον σταυρικό Του θάνατο, Του έδωσε όλη την εξουσία στον ουρανό και στη γη, και διεκδικεί το έλεος του Πατέρα για συμφιλιώση με τον ένοχο άνθρωπο.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, том. 5, σ. 471.

ΣΚΕΨΗ: Τι μας διδάσκει η κρίση σχετικά με την ανάγκη μας για συγχώρηση; Πώς μπορούμε να δείξουμε σε όσους μας έβλαψαν τη χάρη και την συγχώρηση που μας προσφέρει ο Θεός μέσω του Ιησού;

Πέμπτη 24 Μαΐου

**«ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΙΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΓΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ»**

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 6,7. Ποια είναι τα στοιχεία που βλέπουμε σε όλο το μήνυμα του πρώτου αγγέλου και πώς σχετίζονται μεταξύ τους;

.....
.....
.....

Όλα τα στοιχεία της «παρούσας αλήθειας» - το αιώνιο ευαγγέλιο, το κάλεσμα για μαρτυρία, η κρίση, στηρίζονται στη θεμελιώδη αλήθεια ότι ο Κύριος είναι ο Δημιουργός πάντων. Γι' αυτό καλούμαστε να Τον λατρεύουμε. Λατρεύοντας τον Κύριο ως Δημιουργό, επανερχόμαστε στο θεμέλιο του τι σημαίνει να είσαι δημιουργημένος κατ' εικόνα Θεού, σε αντίθεση με τα άλλα επίγεια δημιουργήματα. Λατρεύοντας τον Κύριο ως Δημιουργό, αναγνωρίζουμε την εξάρτησή μας από Αυτόν για την ύπαρξή μας και την μελλοντική μας ελπίδα. Γι' αυτόν το λόγο είναι σημαντική η τήρηση της έβδομης ημέρας – του Σαββάτου. Αναγνωρίζουμε με ιδιαίτερο τρόπο ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός μας, και ότι η λατρεία ανήκει μόνο σ' Αυτόν. Γι' αυτό και μαζί με το ευαγγέλιο και την κρίση, το κάλεσμα να λατρέψουμε τον Κύριο ως Δημιουργό δίνεται με ιδιαίτερη έμφαση. Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 8-11. Τι λένε αυτά τα εδάφια για το πόσο σημαντικό είναι να λατρεύουμε τον Κύριο ως Δημιουργό;

.....
.....
.....

Καθώς τα τελευταία γεγονότα εξελίσσονται, ο κόσμος πιέζεται να λατρέψει το θηρίο και την εικόνα του, σε αντίθεση με τον Δημιουργό. Εάν αναλογιστούμε την τρομερή προειδοποίηση για την κατάληξη όσων θα λατρέψουν το θηρίο και την εικόνα του, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί δίνεται τόση έμφαση στη λατρεία του Θεού ως Δημιουργού και Του μόνου στον Οποίο αξίζει η δόξα και η τιμή από τους ανθρώπους. Στην τελική κρίση, αυτή η αλήθεια θα είναι πιο σημαντική από ποτέ.

ΣΚΕΨΗ: Αφιερώστε χρόνο για να θαυμάσετε τις ομορφιές της δημιουργίας. Τι μας διδάσκουν για τον Θεό που τα δημιούργησε όλα και γιατί σ' Εκείνον μόνο ανήκει η λατρεία;

Περαιτέρω μελέτη:

Από καιρό οι μελετητές της Αγίας Γραφής έχουν δει τον συσχετισμό της Αποκ. 14/ιδ' 7, «προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανό και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων» με την τέταρτη εντολή στην Έξ. 20/κ' 11, όπου το Σάββατο μας παραπέμπει στο γεγονός ότι, «εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανό και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς». Στην Αποκάλυψη, φαίνεται επιπλέον ότι ο Κύριος δημιούργησε, «τας πηγάς των υδάτων». Ο συγγραφέας John Baldwin, υποστηρίζει: «Με δεδομένη τη θεοπνευστία, πίσω από τη φράση «τας πηγάς των υδάτων», γιατί ο Ιησούς άφησε τον μηνυτή Του να μην διατηρήσει την ακριβή λίστα που συναντάμε στην Έξ. 20/κ' 11; Γιατί ο άγγελος αναφέρει «τας πηγάς των υδάτων» και όχι κάποια άλλη δημιουργία όπως τα δέντρα, τα πουλιά, τα ψάρια ή τα βουνά; Πιθανόν, η αναφορά αυτή γίνεται στα πλαίσια μίας θεϊκής ανακοίνωσης για τη Θεία κρίση, με σκοπό να στρέψει την προσοχή των αναγνωστών σε μία προηγούμενη Θεία κρίση... Ίσως ο Θεός να ήθελε να φέρει στη μνήμη τον Κατακλυσμό μέσα από τη φράση «τας πηγάς των υδάτων» για να τονίσει ότι είναι Θεός δικαιοσύνης, πέρα από Θεός χάριτος και ελέους (δύο στοιχεία του χαρακτήρα Του που βλέπουμε στον Κατακλυσμό). Εάν είναι έτσι και η φράση αυτή όντως σχετίζεται με τον Κατακλυσμό, τότε πιθανόν αυτό γίνεται για να ενθαρρύνει τον αναγνώστη να λάβει σοβαρά υπόψη την ερχομό μίας νέας Θείας κρίσης όπως ανακοινώνεται από τον πρώτο άγγελο της Αποκάλυψης 14/ιδ'.» John Baldwin, *Creation, Catastrophe, and Calvary: Why a Global Flood is Vital to the Doctrine of Atonement*, σ. 27.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Στον Ησ. 53/γγ' 6 διαβάζουμε: «Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα». Στο ίδιο εδάφιο αναφέρεται ότι ο Κύριος έθεσε στον Ιησού «την ανομίαν πάντων ημών». Πώς αυτό δείχνει ότι όσο μεγαλύτερο κι αν είναι το πρόβλημα της αμαρτίας, η λύση του είναι παραπάνω από αρκετή;
2. Τι άλλα διδάγματα μπορούμε να πάρουμε από την ιστορία του ληστή πάνω στο σταυρό; Ας υποθέσουμε ότι ο ληστής αφότου έλαβε συγχώρηση, δεν πέθανε στο σταυρό αλλά έζησε. Πόσο διαφορετική νομίζετε ότι θα ήταν η ζωή του; Πόσο μεγάλη είναι η δύναμη του Χριστού να αλλάζει τη ζωή μας;